

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Lilia Sîrbu, prin care solicită casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 octombrie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

Gadjiev Constantin XXXXX, născut la XXXXX,
originar și locuitor al XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.02.2018 până la 19.11.2018;

Instanța de apel de la 08.12.2018 până la 01.10.2019;

Instanța de recurs de la 18.12.2019 până la 18.03.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Contrat, sediul Ceadâr-Lunga din 19 noiembrie 2018, inculpatul Constantin Gadjiev a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința inculpatului a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Taraclia din 07 februarie 2018, prin sentința Judecătoriei Comrat din 02 martie 2018 și prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 iunie 2018 s-a dispus stabilirea pedepsei definitive

în privința lui Constantin Gadjiev sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui Constantin Gadjiev a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, dacă condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Au fost admise cerințele procurorului privind obligarea inculpatului de a achita cheltuielile judiciare și de la inculpatul Constantin Gadjiev au fost încasate cheltuielile judiciare în suma de 40 lei, în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Constantin Gadjiev la 20 decembrie 2017, începând cu ora 03.00 până la ora 05.30, activând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul lui Liudmila Goroșco amplasat XXXXX, de unde a sustras telefonul mobil de model „Lenovo” cu prețul de 2 000 lei; telefonul mobil de model „Lenovo” cu prețul de 1 500 lei; portmoneu cu prețul de 400 lei, în care s-au aflat bani în suma de 400 lei; buletin de identitate pe numele lui Liudmila Goroșco, cu prețul de 130 lei, pașaportul al cetățeanului RM pe numele lui Liudmila Goroșco cu prețul de 850 lei, - legitimație pe numele lui Liudmila Goroșco în total a sustras bunuri în suma de 5 280 lei, care aparțin lui Liudmila Goroșco pricinuind astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în suma sus indicată.

Astfel, Constantin Gadjiev prin acțiunile sale a săvârșit infracțiune, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2.1. Inculpatul, în ședința de judecată până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în conținutul rechizitoriului și solicită ca judecata să se înfăptuiască pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței în partea pedepsei stabilite cu emiterea în această parte unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciarul

de tip semiînchis. În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsiilor stabilite pentru săvârșirea infracțiunii, la care au fost emise sentințe de către Judecătoria Târgu Mureș din 07 februarie 2018 și Judecătoria Comrat din 02 martie 2018, solicită stabilirea în privința inculpatului pedepsei definitive sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei de tip semiînchis. În rest să fie menținută sentința.

În motivarea cerințelor, procurorul a menționat că, instanța de fond eronat a aplicat inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, or, ultimul a comis mai multe fapte infracționale.

De asemenea, acuzatorul a indicat că, sentința în această parte nu este motivată, or, nu sunt indicate careva circumstanțe pe care instanța s-a bazat, concluzionând despre posibilă corectare a inculpatului fără izolarea lui din societate și inoportunitatea executării pedepsei sub forma de închisoare în penitenciarul pentru săvârșirea infracțiunilor care i se incriminează.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de apel Comrat din 01 octombrie 2019, a fost respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de către procuror cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel analizând materialele cauzei și motivele invocate de către acuzator în cererea de apel, a conchis că sentința urmează a fi menținută.

Procurorul a atacat sentința instanței de judecată doar în partea pedepsei stabilite inculpatului, considerând că instanța de fond a stabilit o pedeapsă prea blândă, care nu va atinge scopul pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a conchis că, argumentele procurorului privind pedeapsa prea blândă stabilită în privința inculpatului sunt neîntemeiate, or, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, sau munca neremunerată în folosul comunității în volum de la 180 la 240 ore sau închisoare pe un termen de 4 ani.

Totodată, instanța de apel a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont toate circumstanțele pe cauza dată, și ținând cont de personalitatea inculpatului, care are antecedente penale, existența circumstanțelor care atenuează și lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea lui, comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, lipsa circumstanțelor excepționale care reprezintă drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal precum și lipsa temeiurilor pentru aplicarea art. 55 Cod penal, corect a ajuns la concluzie privind inoportunitatea executării de către vinovatul a pedepsei

sub forma de închisoare, întrucât comportamentul și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia din societate cu aplicarea în privința lui condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei în conformitate cu art. 90 Cod penal, cu perioada de probațiune de 2 ani.

De asemenea, reieșind din cerințele art. 85 Cod penal, instanța de apel a conchis că instanța de judecată legal la ansamblu de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Taraclia din 07 februarie 2018, prin sentința Judecătorei Comrat din 02 martie 2018 și prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 iunie 2018 s-a dispus stabilirea pedepsei definitive în privința lui Constantin Gadjev sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani cu aplicare art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei penale pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

După cum rezultă din materialele dosarului, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Taraclia din 07 februarie 2018 și lui i-a fost stabilită pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 ani cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu stabilirea perioadei de probațiune de 3 ani (f.d. 154-158, vol. I)

De asemenea, din materialele dosarului s-a stabilit că, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Comrat din 02 martie 2018 și prin decizia Curții de apel Comrat din 12 iunie 2018, i-a fost stabilită pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și cu stabilirea perioadei de probațiune de 3 ani (f.d. 170-178, vol. I).

Astfel, din cele relatate rezultă faptul că, la momentul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii noi, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, adică la 20 decembrie 2017, inculpatul nu a avut antecedente nestinse.

Mai mult decât atât, instanța de apel a respins apelul declarat de către acuzator, deoarece acesta nu a adus nicio probă care nu ar permite aplicarea condamnării condiționate în privința inculpatului.

Ținând cont de cele menționate, instanța de apel a conchis că este neîntemeiat argumentul apelantului precum că stabilirea pedepsei în privința inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu va asigura integral măsurile educative ale condamnatului și nu va asigura restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului.

5. Decizia este atacată în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală de către procuror prin care solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul indică că, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile legale și scopul pedepsei, or, inculpatul este recunoscut vinovat de comitere a mai multor infracțiuni, însă instanța în pofida acestor circumstanțe stabilește o pedeapsă neprivativă de libertate.

Mai mult decât atât, procurorul susține că instanța urma să motiveze aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu doar să enumere actele normative naționale în acest sens.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulum de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, procurorul a mai invocat drept temei de declarare a recursului și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a

Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care i-a aplicat inculpatului Constantin Gadjev o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina în instanța de apel, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Constantin Gadjev pe o perioadă de probațiune de 5 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce

impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Lilia Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Gadjiev Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *06 mai 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan